

Trans-Alp Tour 2006

Vrijdag 8 september richting Oostenrijk vertrokken, het is prachtig weer en de autorit verloopt zonder problemen. In plaats van naar Salzburg te reizen kiezen we er voor om bij Kufstein de Oostenrijkse grens te passeren en vanaf daaruit via een secundaire weg naar Werfenweng te reizen. Bekende plaatsen waar je door komt zijn St. Johann en Saalfelden. Het uitzicht op de bergen is fantastisch door de strak blauwe luchten en de laagstaande zon. Het is jammer dat zo'n gebied niet dichterbij de deur ligt. Bij het vertrek thuis stellen we vast dat we niet zo dicht in de buurt van Salzburg terecht komen. Werfenweng, de vertrekplaats van de Trans Alp, ligt in de buurt van Bischofshofen, bekend van de 4 SchanzenTurnier. We passeren een paar passen met bordjes langs de weg van 15 %, de auto remt op de motor af in z'n twee en bijremmen is een noodzaak. We hebben al zo'n flauw vermoeden wat ons de komende dagen te wachten staat. Om 18.30 uur arriveren we in Werfenweng. Dit plaatsje ligt zuidelijk aan de voet van het Tennengebirge. Het hotel ligt iets buiten het dorp in een Alpenwei. Op het zonneterras worden we begroet door een groep mannen uit Lossen. We kennen elkaar van de ijsbaan in Deventer. De gastvrouw van het hotel begroet ons op de bekende Oostenrijkse gastvriendelijke manier en wijst ons naar de hotelkamer. Het hotel is van een prima kwaliteit en het eten smaakt prima. Al meer dan de helft van de groep van 19 deelnemers blijkt al 1 of 2 dagen eerder aangereisd te zijn om al een beetje in te fietsen. Zaterdag 9 september gaan wij dit ook doen. 's Morgens bij het opstaan zien we de zon al op de bergen schijnen echter in het dal hangt wat lage bewolking. Het is fris en na het ontbijt besluiten we eerst te gaan wandelen richting het dorp. Werfenweng is een toeristisch plaatsje voor wandelaars en ligt aan het eind van een dal, dus geen auto/motor verkeer. Er zijn een paar mooie hotels, een bank en een sportwinkel. Verder is er niets.

Na twee uur wandelen is de laag hangende bewolking door de zon opgelost en staat er een strak blauwe hemel boven ons gespannen. We besluiten om ons om te kleden en te gaan fietsen. Werfenweng ligt aan het eind van een doodlopend dal dus we starten met een 7 km lange afdaling richting Bischofshofen. Van daaruit richting Radstadt door een nauwe kloof met een licht oplopend profiel gefietst. Mooi begin en niet te steil. In St. Martin, na 30 km bereiken we de pashoogte. Vervolgens via Abtenau afgedaald naar de voet van de Pass Lueg. Deze pas is tevens niet moeilijk en zo komen we in Werfen aan. Op de weg is het druk met motoren en auto's. Dit komt omdat op de Tauern Autobahn werkzaamheden zijn en veel weggebruikers alternatieve routes nemen. In Werfen begint de klim naar Werfenweng. Dit is wel een kuitbijter met stroken van 15 %. Na ruim 90 km komen we terug in het hotel waar nu alle deelnemers en de reisleiding binnen zijn. Iedereen stelt zich voor en de groepen voor de

komende dagen worden ingedeeld. Er zijn drie groepen: Medium, Sport en Extreme.

Elke groep heeft een reisbegeleider die meefietst. Daarnaast is er 1 volgauto die alle bagage vervoert. De begeleiders komen direct prettig over en de sfeer is gezellig.

Iedereen gaat vroeg naar bed nadat we door de reisleiding zijn ingelicht over de eerste etappe tijdens de dagelijkse briefings. Deze briefings worden gehouden middels Google-Earth presentaties via een beamer. Zeer professioneel, met alle details over bergprofielen en stijgingspercentages.

Zondag 10 september. Om 9.00 uur vertrekken drie groepen fietsers voor de eerste van de zes Trans Alp etappes, die ons uiteindelijk tot in Venetië moet leiden.

Het weer is perfect. Na de afdaling volgt direct een klim over een smal weggetje dat ons (Extreme ploeg) leidt naar de kloof waar ik gisteren met Charlotte ook al gefietst heb.

Na de kloof slaan we rechtsaf en kom ik in een gebied waar ik nog nooit gefietst heb.

We passeren de skifabriek van Atomic en zijn in de buurt van Flachau (Hermann Maier)

Na een grote ronde komen we weer ten zuiden van Bischofshofen uit. Hier begint de eerste lange klim naar de pas Dientel Sattel. De andere groepen hebben direct deze pas ter hand genomen. Halverwege worden we rechtsaf gestuurd om naar het Arthur Haus te fietsen. Dit is een doodlopende weg van 8 km lang met een gemiddelde van 15 %. Door deze aftakkingen onderscheidden zich de groepen. Bijvoorbeeld, de Medium groep slaat deze stroken over.

Ik ben blij met mijn 28 tandwiel en de triple uiteraard. De klim valt achteraf mee. Er zitten mindere steile stukken tussen waar je even op adem kunt komen echter de laatste kilometer zal ik niet zo gauw vergeten; een rechtoplopende weg met stijging van 22 %.

Nadat iedereen de klim voltooid heeft genieten we van het prachtige berglandschap van de Hochkönig en zetten vervolgens de afdaling in om de route naar de Dientel Sattel te vervolgen.

Op de pas wordt gepauzeerd en zijn we even samen met de Sportief groep. Charlotte is inmiddels met haar groep al verder. De volgende pas is het Filzen Sattel en daarna komen we in Saalfelden uit. Dit deel van de route hebben we ook met de auto gehad tijdens de heenreis.

In Saalfelden slaan we linksaf richting Zell am See. In de verte zien we de Gletsjer van het Grossglockner Massief al glinsteren. Het weer is geweldig mooi en er worden vele foto's gemaakt. Deze foto's worden aan het eind van de dag door de reisleiding in de computer gelezen en gepresenteerd via de beamer

tijdens de dagelijkse briefings. Elke groep heeft een of meerdere deelnemers met fototoestellen.

We passeren een paar liefelijke Oostenrijkse dorpjes waar overal feest wordt gehouden. Bewoners lopen in klederdrachten en er klinkt Egerländer Musik.

Na Zell am See slaan we de Grossglocknerstrasse in en na enkele kilometers, in Fusch, zit de eerste etappe erop. Extreme heeft 135 km gefietst met 2600 hoogtemeters, Sportief 101 km met 2170 hoogtemeters en Medium 93 km met 1820 hoogtemeters. De bus staat inmiddels bij het hotel waar we snel een kamer krijgen en van de douche kunnen gaan genieten. De hotels/pensions onderweg zijn van een prima kwaliteit. Na een hele dag gefietst te hebben is dit wel erg prettig.

Maandag 11 september. Een gedenkwaardige dag omdat 5 jaar geleden de wereld veranderde door de aanslagen in Amerika. Iedereen weet van dat moment waar die toen was.

Nu weten wij 5 jaar later ook waar wij waren, namelijk aan de voet van de Grossglockner.

De tweede etappe staat voor de deur en het wordt gelijk klimmen geblazen. 20 km loopt de weg omhoog naar de eerste pauze. Onderweg wordt van iedere deelnemer de tijd opgenomen en wordt er een soort klimtijdritklassement opgemaakt om aan het eind van de dag de winnaar te trakteren op zogenaamde Kaiser-Apfelstrudel toetje. De winnaar werd de enige Belg in ons midden. Boven op de Grossglockner werden de E en S groep nog de Edelweiss Spitze opgestuurd, het hoogste punt van de gehele toer. Deze weg is nog een overblijfsel van de oude pasroute en bestaat uitsluitend uit kleine kinderkopjes. Gelukkig is het prachtig weer en is alles droog zodat er geen problemen zijn met de afdaling. De temperatuur is ook fantastisch en we genieten op het terras volop van de zon en de panorama's om ons heen.

Verder op de route boven op het Grossglocknermassief, wordt de E groep nog de Gletscherstrasse op gestuurd, voor een extra klim van 9 km. De weg eindigt aan de voet van de Grossglockner, de hoogste berg van Oostenrijk, 3798 mtr. hoog. Voor ons ligt de gletsjer die elk jaar iets korter wordt door de aardopwarming.

Na de kilometers lange afdaling komen we via de Iselhochpas in Lienz aan. De tweede etappe zit erop. E-groep heeft 115 km en 3350 hoogtemeters, S en M groep 89 km met 2360 hoogtemeters. Lienz is een mooi plaatsje met een gezellig plein vol terrasjes.

Dinsdag 12 september, de derde etappe voert ons naar Italië. Het weer blijft goed. Voor de E-groep staan 4 passen op het programma. De aanloop naar de eerste pas is heerlijk vlak en kunnen de benen mooi los gefietst worden. Na 20 km de eerste klim die na 1 km gelukkig overgaat in vals plat. Dit houdt nog eens 20 km zo aan om vervolgens de laatste 12 km steil op te lopen naar het

Stallersattel, 2052 mtr hoog. Het is een heerlijke rustige omgeving in oorspronkelijk Alpenlandschap. Boven op de top wordt geluncht waarvoor volop tijd is want vanuit verkeerstechnische reden kun je er per uur slechts 15 minuten gebruik maken om de afdaling in te zetten. Zo wordt er dus slechts eenrichtingsverkeer op deze weg toegelaten om vervelende opstoppingen te voorkomen. De afdaling is spectaculair en we komen in Antholz, Italië, binnen. In dit plaatsje worden de komende winter de Biathlon Wereldkampioenschappen gehouden. We dalen verder af naar de grote weg die van Bruneck naar Toblach loopt. Deze steken we over om de Furkel pas (1759) te beklimmen. Deze is lastig en steil. We zijn nu volop in de Dolomieten en de uitzichten zijn prachtig. Na deze pas wordt de E-groep over de Antermoi gestuurd. Aan het eind van de dag is dit een loodzware beklimming met onderweg eigenlijk 3 toppen, omdat je telkens weer even afdaalt.

Na de afdaling komen we op de weg naar Stern in Alda Badia (Zuid Tirol) onze overnachtingsplaats. Onze gids heeft ons gewaarschuwd voor de laatste honderden meters naar het hotel. Deze zijn steiler dan steil en op karakter komen we boven. Deze dag heb ik als zwaarste dag ervaren. De klimmen waren steil en grillig. E-groep 138 km en ruim 3300 hoogtemeters. De groep van Charlotte 115 km met 1910 hoogtemeters.

Woensdag, 13 september. De koninginnenrit. We besluiten om de Sella - ronde te fietsen.

Dit is een klassieke ronde over 3 passen, te weten; het Grodnerjoch 2137 mtr, Sellajoch 2248 mtr, en de Pordoi 2239 mtr. Alle groepen fietsen deze passen en boven op de Pordoi wordt er geluncht. De E-groep heeft de lunch erop zitten en vertrekt inmiddels weer, terwijl de M-groep nog binnen moet komen. Ik besluit om Charlotte tegemoet te fietsen om de laatste kilometer van de Pordoi met haar samen op te fietsen. Charlotte gaat met de dag makkelijker omhoog. Na de top besluit ik de achtervolging in te zetten op de E-groep. De Pordoi kent een prachtige afdaling van 36 haarspeldbochten. In Arabba heb ik weer aansluiting. Omdat ik de vaart er goed in heb zitten besluit ik op eigen tempo door te fietsen richting de Passo Falzarego, vertaalt de valse koning. Deze pas is 2105 mtr hoog. Boven wacht ik op mensen uit mijn groep, echter na 15 minuten is er nog niemand boven en ik begin er aan te twijfelen of ik wel goed opgelet heb bij de briefing. Na een telefoontje blijkt dat ik verkeerd zit en dezelfde pas weer moet afdalen. Onder aan de voet van de pas de goede weg ingeslagen en fiets ik de Passo de San Lucia op en daarna de Passo Staulanza. Bovenop de pas heb ik weer aansluiting met de groep en gaan we gezamenlijk naar beneden om de slotklim van de dag te nemen. Deze is de lastigste van de dag en de groep valt al snel uit elkaar. Na de afdaling komen we in het Italiaanse plaatsje Acordo aan. Alles is hier al Italië en hebben we Zuid Tirol achterons gelaten. Er wordt op z'n Italiaans gegeten dus dat komt wel goed aan. Het was een prachtige dag met 6

cols, 140 km en ruim 4000 hoogtemeters. De klimmen waren goed te doen en gemiddeld minder steil dan die in Oostenrijk.

Donderdag 14 september. Wij verlaten vandaag de Dolomieten en zullen eindigen in Campognolo dat ligt aan de voet van de bergen die vanuit de Po-vlakte ineens oprijzen.

In de briefing wordt duidelijk dat dit een zware etappe kan worden. Omdat er meerdere mogelijkheden zijn wordt vanuit de reisleiding voorgesteld om de route te vergemakkelijken. Dit wordt OK bevonden. Echter 's morgens bij het ontbijt wordt mij gevraagd of ik alsnog de originele route wil doen omdat de Belg bij de reisleiding er op stond deze te willen rijden. Aangezien zij niemand alleen op pad sturen werd ik gevraagd om hem te begeleiden. Ik heb er geen spijt van gehad. Het was wederom een schitterend parcours. Deze etappe leidde ons over 4 cols met meer dan 4.000 hoogtemeters en totaal afstand 162 km.

De slotklim was er een van 28 km over de Monta Grappa. Helaas trok aan het eind van de dag de hemel dicht met wolken en begon het te gieten. Ik was net op tijd in het hotel gearriveerd om de fiets nog droog weg te zetten. De anderen hebben een half uurtje in de warme regen moeten fietsen.

Vrijdag 15 september. De laatste etappe. Het heeft de hele nacht doorgeregend en 's morgens is het nog slechter. De temperatuur is echter aangenaam en we besluiten om in één groep naar Venetië te fietsen. Afstand 87 km. 10 km voor Venetië houdt het op met regenen en gaan de jasjes uit. De laatste kilometers lopen over een dam door zee naar de stad. Op een parkeerplaats midden in Venetië staat onze volgbus en kunnen we gaan douchen op een paar gehuurde hotelkamers. Na deze opfrisbeurt kunnen we enkele uren de stad bezichtigen. Het is een prima apotheose. Aan het eind van de middag staat onze reisbus klaar die ons weer terug brengt naar de startplaats. Onderweg tijdens het diner wordt de laatste briefing gedaan en krijgen we een T-shirt en een CD-rom met honderden foto's als herinnering.

Om middernacht arriveren we weer in Werfenweng en gaat de bar nog even open om gezamenlijk een paar borrels te drinken op een fantastische fietsvakantie. Vasa Sport, die deze reis heeft georganiseerd, plant in 2008 een volledig nieuwe Alpenreis die we zeker in de gaten gaan houden. De Trans Alp tocht die wij gedaan hebben, wordt elk jaar verreden in juni en september, dus ook in 2007. Ook worden er Trans Alp reizen georganiseerd voor mountain bikes. Kijk voor meer info op www.vasasport.nl

Wij zijn zeer tevreden over de totale organisatie en langs deze weg willen we Marco, Ambro, Gijs-Jan en Aad, nogmaals hartelijk bedanken voor de fantastische week.

Ook onze 17 mededeelnemers waren een bijzonder prettig gezelschap om samen de bergen te overwinnen, dit is ons uitstekend bevallen.

Groet,
Rene & Charlotte